

Janus-arc

2012 május 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha a Jobbik nem lenne az Országgy?lés tagja, akkor nem lenne Trianon-emléknap, kett?s állampolgárság, határon túlra szervezett osztálykirándulások, keleti nyitás, a devizahitelesek megsegítésére tett kormányzati lépések, {...}

{...} és ha valakinek mindez nem lenne elég ok az örömre, akkor csapja hozzá azt is, hogy a politikusok

álláshalmozásának a megszüntetése is a Jobbiknak köszönhet?.

Ezeket a tételeket Vona Gábor sorolta fel a Jobbik **tisztújító kongresszusán**. A retorika jól ismeri az er?s állítással megtámogatott valószín?tlenség alkalmazását, Vona Gábor példázata is ide sorolható, ugyanis a jelenlegi parlamenti er?viszonyok között a Jobbik jelenléte vagy jelen nem léte teljesen érdektelen ügy. A kétharmados Fidesz–KDNP-többség egész könnyedén léptette életbe a fenti törvényeket, nem volt érezhet? az ülésteremben a feszültség, hogy vajon konkrétan mit gondol minderr?l a Jobbik. Ilyesfajta feszültség soha nem is lesz: bár Vona Gábor ismét a választási gy?zelemmel kecsegtette hallgatóit, ez már nem retorikai fogás, hanem abszurd elborultság, a Jobbik nem fog olyan helyzetbe kerülni, hogy akár a legcsekélyebb mértékig is beleszólhasson Magyarország sorsának alakításába.

Éppen elég volt már az MSZP-b?l, meg általában a baloldalból. A Jobbik nev? tagozatukra sincs semmi szükség. Az útjuk végállomása ugyanaz. Ugyanaz a választói bázisuk is. A tájékozatlanok, az irigyek, a sikertelenek, a gondolkodni lusták, akik számára minden betegség egy recepttel gyógyítható, s az is fontos, hogy a kezelés ismertetése beleférjen két rövid mondatba. Az egyik eszköze a passzív önfeladás, a másiké a harcias önsorsrontás. Magyarország szempontjából e két metódusnak ugyanaz az eredménye. Mást mondanak, de ugyanoda jutnának vele. Az egyik szerint mindenkivel jóba kell lenni, a másik szerint mindenhonnan ki kell lépni. Az egyik mindenbe beleegyezik, a másik mindent elutasít. Nemzeti érdeket érvényesíteni egyik esetben sem lehet. Az egyik szerint a magyarok nacionalisták, a másik szerint legyen az orosz meg a perzsa ember a példaképünk. Ez is ugyanaz, a f?, hogy pont nem jó, ahogy a magyarok úgy általában vannak. Az egyik szerint Wass Albert ne legyen tananyag, a másik szerint Faludy György, az egyik ugyanis fasiszta, a másik meg cionista, hogy pontosan mit is alkottak, az huszadrangú tényez?. Az egyik szerint azonnal teljesíteni kell az **IMF** minden kérését, a másik szerint azonnal fel kell függeszteni az államadósság törlesztését. A magyar nagyközönség akár mindkét forgatókönyv végkifejletét végignézheti majd a következ? hónapokban, ha figyelemmel kíséri a **görög** eseményeket. Eddig ez volt, innent?l az jöhet. Az egyik fanatikus ateista, a másik sámándob döngésével ?riz hagyományt. Igen, a magyar kereszténység mindkét esetben a rövidebbet húzza. Az egyik leveg?nek nézi a határainkon túl él? magyarokat, a másik tankkal menne értük. Mindkét módszer sokat segít az érintetteken, nyilván. Az egyik a cigányokat tüzeli, a másik a magyarokat hergeli. Az egyik mindenhol nácit lát, a másik mindenkor zsidót kiált. Magyarországnak mindegyik esetben az áldozat szerepe jut. S mindeközben olyan szépen visszhangozzák egymás szavait a gazdagokról, akiknek a mostani kormány kedvez. A gazdagok. Tudvalév?, hogy szerintük mindenki gazdag, aki háromszázezer forint felett keres havonta, t?lük el kell venni, amennyit csak lehet.

Gyurcsány Ferenc végre az ?t megillet? helyre került, öröm látni, amikor félig üres termekben siránkozik néhány tíz

nyugdíjas el?tt. Kíváncsi vagyok, eltöpreng-e néha, hogy országlása idejér?l két kimagasló eredményt könyvelhet el. Az egyik az államadósság összegének, a másik a Jobbik népszer?ségének a megugrása volt. Két termék, egy menedzser.

Csermely Péter - mno.hu

Ajánló